

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.38/2024/10.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. december 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás bűntette miatt Terhelt1 rendőr őrmester vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2024. május 09. napján kihirdetett 42.Kb.125/2023/24-I. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott közbizalom elleni bűncselekményét a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás bűntettének minősíti.

A vádlottat mellékbüntetésként 1 (egy) évre a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítására ítéli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2024. május 9. napján kihirdetett 42.Kb.125/2023/24. számú ítéletével Terhelt1 r. őrmester vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (Btk. 343. § (1) bekezdés a) pont). Ezért öt 400 napi tétel, napi tételenként 1.000.- forint pénzbüntetésre és törzsőrmesteri rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő 1 évvel történő meghosszabbítására ítélte. Az így kiszabott 400.000.- forint pénzbüntetés megfizetésére 5 havi részletfizetést engedélyezett és meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 249.050.- forint bűnügyi költség viselésére.

[2] A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész a vádlott terhére, súlyosításért, pénzbüntetés helyett végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében fellebbezett, míg a vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére fenntartott három munkanapi határidőben nem jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyész a fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy álláspontja szerint a bíróság a kiváló parancsnoki jellemzést, és azt a tényt, hogy a vádlottat nem függesztették fel az ellene indult büntetőeljárás miatt, túlzott súllyal vette figyelembe. Emellett a büntetés kiszabásánál nem értékelte azt a súlyosító körülményt, hogy a vádlott hivatalos személyként elkövetett bűncselekmény miatt volt már büntetve – egy alkalommal megrovást, egy alkalommal pénzbüntetést kapott –, és kétszer fegyelmi büntetésben, feddésben részesült. Valamennyi enyhítő és súlyosító körülményt mérlegelve, továbbá a büntetés kiszabása során a fokozatosság elvét is figyelembe véve az ügyészi álláspont szerint a bíróság által kiszabott pénzbüntetés eltúlzottan enyhe, a büntetés súlyosítása; előzetes mentesítés mellett végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.460/2024/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, olyan eljárási szabálysértést nem vétett, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezheti. A tényállás alapján a katonai tanács helytállóan következtetett a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, szándékára és a bűnösségére, valamint a cselekményét is törvényesen minősítette.

[5] A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú katonai tanács teljes körűen feltárta, azokat ítélete indokolásában értékelte, azonban ennek során anyagi törvényt sértve jutott arra a következtetésre, hogy a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok eléréséhez a vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabása is elegendő. Érvelése szerint a vádlott kriminológiai értelemben visszaeső, vele szemben katonai bűncselekmények miatt egy alkalommal az ügyészség megrovást, míg egy alkalommal a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa már pénzbüntetést szabott ki. Az intézkedés, illetve a büntetés sem volt elegendő arra, hogy a vádlottat újabb bűncselekmény elkövetésétől visszatartsa. Ezért elsősorban a speciális prevenció érvényesülése érdekében a vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása indokolt. Ugyanakkor a vádlott javára jelentkező enyhítő körülményekre tekintettel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indokoltnak tartotta, hogy a másodfokú bíróság a Be. 102. § (1) bekezdése alapján részesítse őt előzetes mentesítésben. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség utalt rá, hogy az elsőfokú katonai tanács a vádlottat ítélete rendelkező részében katonai mellékbüntetésként a törzsőrmesteri rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő 1 évvel történő meghosszabbítására ítélte, majd felhívta a figyelmet arra, hogy mivel a vádlott a rendőrség hivatásos állományú tagja, vele szemben alkalmazandó katonai mellékbüntetés nem a Btk. 140. § (1) bekezdése szerinti törzsőrmesteri rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő egy évvel történő meghosszabbítása, hanem a Btk. 141. § (1a) bekezdés szerinti, a soron következő fizetési

fokozatba előre sorolásra előírt várakozási idő egy évvel történő meghosszabbítása. E tekintetben szükségesnek tartotta az elsőfokú ítélet rendelkező részének pontosítását. Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség törvényesnek tartotta.

[6] A leírtak alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 42.Kb.125/2023/24-I. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, melynek eredményképpen a vádlottat a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontja és a 36. § alapján ítélje szabadságvesztés büntetésre, melynek a végrehajtását a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján próbaidőre függessze fel. Rendelkezzen arról, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtön és a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén a vádlott a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel a büntetés 2/3 részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A katonai mellékbüntetésre vonatkozó rendelkezést pontosítsa annyiban, hogy a vádlott a soron következő fizetési fokozatba előre sorolásra előírt várakozási ideje 1 évvel hosszabbodik meg. Egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[7] A védő a nyilvános ülésen tartott perbeszédében az ügyészi fellebbezéshez csatlakozva azt indítványozta, hogy az ítéltábla katonai tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg akként, hogy katonai mellékbüntetésként következő fizetési fokozatban előresorolás várakozási idő meghosszabbítását alkalmazzon. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helyesen tárta fel, azokat súlyuknak megfelelően értékelte, a kiszabott büntetés megfelel a szükségesség, illetve arányosság követelményének, kellően igazodik a cselekmény tárgyi súlyához is. A vádlottnak előnye nem származott, hiszen a szabálysértés észlelése esetén szabálysértési feljelentést tehetett volna, mivel a szabálysértés megvalósult. A tanú is úgy nyilatkozott tréfálkozva, hogy „narancssárga” jelzésen haladt át az úttesten. Utalt arra, hogy saját tapasztalatai alapján az ilyen jellegű bűncselekmények nem elszaporodottak, bár a számuk az országos átlaghoz képest Budapesten magasabb, de nem tekinthető kiugróan magasnak, így a bűnösségi körülmények között azt nagyobb nyomatékkal nem lehet figyelembe venni.

[8] A vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy az évek során nagyon megszerette a munkáját, arra valóban hivatásként tekint. Hivatkozott arra, hogy az előjárói több képzésre elküldték, mentori képesítést szerzett, így most mind a fiatalabb, mind pedig az idősebb kollégái rendszeresen fordulnak hozzá szakmai kérdésben. Hangsúlyozta, hogy rendőr szeretne maradni.

[9] Az ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 599. § (1) bekezdése alapján a védő indítványára tartott nyilvános ülésen az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel – korlátozottan – bírálta felül. Felülbírálata ezért a Be. 590. § (5) bekezdés a-d) pontjai alapján a hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok megtartására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezésre terjedt

ki. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[10] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Törvényesen járt el, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki. Eljárása során betartotta a Be. LXXVI. fejezetében rögzített perrendi szabályokat.

[11] A vádlott a vádiratot 2023. december 6. napján vette át, ehhez képest az előkészítő ülés a Be. 499. § (2) bekezdésében írt törvényes határidőn – három hónapon – belül került megtartásra. A vádlott az elsőfokú bíróság által teljeskörűen foganatosított törvényes figyelmeztetéseket követően a bűnösségét a vád szerint nem ismerte be, a tárgyaláshoz való jogáról nem mondott le. Ezért a törvényszék helyesen járt el, amikor a vádról tárgyaláson határozott. A törvényszék a 2024. március 12. napjára kitűzött tárgyaláson -mivel a vádlott vallomást tenni nem kívánt - a Be. 525. § (1) bekezdése alapján törvényesen tette felolvasással a bizonyítási eljárás részévé a vádlott nyomozás során tett vallomását.

[12] Az elsőfokú katonai tanács a vádirati tényállással egyezően az ítélet [7]-[8] bekezdésében terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített, és a vádlottat a vádirattal egyezően, a Btk. 343. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint minősülő hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében mondta ki bűnösnek.

[13] A cselekmény minősítése kapcsán azonban a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint tévedett. A vádlott tényállásban írt cselekménye ugyanis a Btk. 343. § (1) bekezdés – helyesen – c) pontjába ütköző hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás bűntettének minősül, tekintettel arra, hogy a vádlott, mint a Btk. 459. § (1) bekezdés 11.k) pontja szerinti hivatalos személy – hivatali hatáskörével visszaélve lényeges tény (nevezetesen, hogy tanúl pe. a helyszínen elismerte a szabálysértés elkövetését) hamisan foglalt közokiratba, sőt, a közokiratot tanúl helyett alá is írta. A vádlott által kiállított nyomtatvány közokirat, közigazgatási eljárás alapját képezi, és bizonyítja a benne foglalt intézkedést, az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratba foglalt nyilatkozat megtételét, vannak idejét és módját. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, és a vádlott közbizalom elleni bűncselekményét a Be. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás bűntettének minősítette.

[14] Az elsőfokú katonai tanács ezen túlmenően az indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben tett eleget.

[15] A vádlott terhére bejelentett katonai ügyészi fellebbezés nem alapos.

[16] Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket helyesen tárta fel. Az irányadó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően értékelte a vádlott javára azt, hogy három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, az eddigi jó szolgálat teljesítését, továbbá a cselekmény elkövetése óta bekövetkezett viszonylag hosszabb, 2,5 éves időmúlást. Megalapozottan értékelte továbbá a vádlott terhére az ilyen és hasonló jellegű bűncselekmények országos és rendkívüli elszaporodottságát, továbbá azt, hogy a vádlott kriminológiai értelemben visszaeső.

[17] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint azonban a kedvező parancsnoki jellemzés alapot adott az enyhítő szakasz alkalmazására, még a vádlott terhére rótt cselekmény tárgyi súlyára, illetve arra tekintettel is, hogy a vádlott fiatal kora és annak ellenére, hogy 2016. június 1-jén kezdte meg rendőri szolgálatát, a jelen eljárás tárgyát képező cselekmény elkövetését megelőzően már két ízben volt elmarasztalva. Elsőként a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa által a 2020. szeptember 30. napján jogerőre emelkedett határozatával szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétsége, illetve a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség 2021. november 8. napján kelt határozata által szolgálatban kötelességszegés büntette miatt.

[18] Azonban a másodfokú katonai tanács a vádlott által a másodfokú nyilvános ülésen tanúsított megbánó magatartásra is, és az egyéb, a vádlott javára szolgáló bünteteskiszabási körülményekre tekintettel, mintegy utolsó esély biztosításaként a vádlottal szemben az elsőfokú katonai tanács által kiszabott pénzbüntetéssel egyetértett, mert bár kétségtelen, hogy a vádlott terhére rótt bűncselekmény absztrakt társadalomra veszélyessége magas, az 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény esetében a büntetés kiszabásánál irányadó középérték 3 év, ennek ellenére az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy szem előtt tartva a vádlott általi folyamatos önképzést, illetve az előjárói által irányába tanúsított bizalmat, jelenleg még a pénzbüntetés a katonai mellékbüntetés mellett is alkalmas a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérésére, mind a napi tételek száma, mind pedig egy napi tétel összege megfelelő.

[19] Ezen túlmenően az elsőfokú katonai tanács a vádlottat katonai mellékbüntetésként a törzsőrmesteri rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő 1 évvel történő meghosszabbítására is ítélte a pénzbüntetés mellett.

[20] A Btk. 140. § (1) bekezdése értelmében a várakozási idő meghosszabbítása esetén a honvéd a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási ideje meghosszabbodik. A meghosszabbítást érvekben kell meghatározni, annak tartama nem haladhatja meg a rendfokozatra előírt várakozási idő felét.

[21] A Btk. 140. § (1a) bekezdése alapján azonban a várakozási idő meghosszabbítása esetén a rendőrség, az Országgyűlési Őrség, a büntetés-végrehajtási szervezet, a hivatásos katasztrófavédelmi szerv és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja esetében a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbodik. A meghosszabbítást érvekben kell meghatározni, annak tartam nem haladhatja meg a fizetési fokozathoz rendelt várakozási idő felét.

[22] A fentiek, valamint az irányadó, az EBH.2017.B.21. számú eseti döntésben is testet öltő ítélkezési gyakorlat alapján rendőrség hivatásos állományú, rendőr őrmester rendfokozatú vádlott esetében tehát ez azt jelenti, hogy nem a soron következő fizetési fokozatba előre sorolásra előírt várakozási idő hosszabbodik meg, hanem a soron következő fizetési fokozatba előre sorolásra előírt várakozási idő.

[23] Erre tekintettel a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a vádlottat a várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés helyett a Btk. 141. § (1a) bekezdés szerinti soron következő fizetési fokozatba előre sorolásra előírt várakozási idő egy évvel történő meghosszabbítására ítélte.

[24] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[25] A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 606. § (1) bekezdésére figyelemmel megváltoztatta, míg egyebekben helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Budapest, 2024. december 6.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42.Kb.125/2023/24-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.38/2024/10. számú ítéletében írt változtatással 2024. december 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2024. december 6.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

..